

מסורת הש"ס

א) רב אלא בר מתנה לאבי והא, ס"א [מהרש"ל ע"ש], ב) כתובות ט, א) [לעיל סד ע"א], ד) [נכת"י: בקרובותיה], ה) [שבת ק"ג, קטז, ב"מ יד:], ו) [נכת"י נוסף: היכי דמי], ז) [נכת"י: נוסף: אמר ליה], ח) גיטין פא, עדות פ"ד מ"ז תוספתא גיטין פ"ו ה"ט [ע"ש] תוס' דעדות פ"ב ה"ד [ע"ש], ט) [נדפוס"ר: בגדולות], י) [נדפוס"ר: מודות], יא) [נכש"י ר"ק ובר"ן: וחסרת בקרובי, ועין רש"ש], יב) [ג'ל בקרובי, רש"ש], יג) [נכש"י ר"ק נוסף: מנה ומתאם], ועין כתובות מ ע"ב, יד) [ג'ל דלמרת, רש"ש], טו) [לקמן בעמוד ב'], טז) [ג'ל אמרין, ונדפוס"ר אמר], יז) [ג'ל אמרין, ונדפוס"ר אמר], יח) [שנועות מ ע"א], יט) [נכש"י ר"ק: לדגביו הוו קדושין גמורין דהוא נאמן לאסור א"ע, ובר"ן: דהוו לכו קדושין גמורים כדבניו, ועין רש"ש], כ) [נוס"ע תוס' ב"מ ח: ד"ה מן תוס' יומא יט: ד"ה מ"ן].

## גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואם נתן גט מעצמו כופין וכו' שהרי לא רצה לחובה מהאמוראים. וטען וזה כתבו תוס' לעיל דף כג ע"ב ד"ה דלר"ה ועין כתובות דף מ"ד ע"א מד"ה וכלמלא ובר"ן נדרים דף עב ע"א ד"ה ולענין הלכה:

## מוסף רש"י

הוא אסור בקרובותיה. בלמה וזמה ואחמה. דשויות אנפשה חסיה דליסורא (כתובות ט, ט). והיא מותרת בקרוביו. שהרי אינה מודה בקדושין (שם). אין ולא ורפיא בדידה. רפויה היתה המשונה בפיו אם לאסור אם להסיר (שבת ק"ג). מחלה אמר אין וחר ואמר לא, רפוי היה הדבר נדר, שלא היה יודע טעמו של דבר יפה (ב"מ יד:).

## האומר פרק שלישי קידושין

תוספתא, פ"ד, הלכה ט"ז, הלכה ט"ז

**אמלעים שזכת שניה תספרי**. ארישא קאי דמספקא לכל כת שניה ו) בגדולה אמלעים לגבי מאן קרי לה גדולה אי לא לגבי קטנה דההיא

**כת אלמא** זכת אחת פליגי: **בשאין שם**. זכת שניה שום אמלעים להכי תני אסורות כולן אבל אי הוי התם אמלעים הוי תני מתניתין

תוספתא, פ"ד, הלכה ט"ז, הלכה ט"ז

**חוק מן הקטנות** שבקטנות ולא הוה

**תני חוק מן הקטנה: והכי נמי**

**מססנרא**. דבדליכא אמלעים עסקינן:

**דאם איתא דאיכא**. אמלעים וכולוהו

**צעי** לאשמועינן דאסירין נתנייה גבי

**אינו יודע ונימא הכי ואינו יודע** אם

**גדולה** שבגדולות אם גדולה שבקטנות

**או אמלעים** שבקטנות כולן אסורות

**אלא מדלא** תנייה לאשמעינן זה

**איסורא** שמע מינה סבירא ליה דלא

**אסירא** וכי קתני כולן אסורות בדליכא

**אמלעים: וליטעמין**. דלמרת דאי

**ס"ל** דאסורות אלאמלעים נמי קאי

**הוא מפרש לה: אמלעים שזכת**

**ראשונה**. דודאי אסירא אם ישנה

**שם דהא** <sup>ו</sup> מודים דכל כת ראשונה לגבי

**כת שניה** גדולה קרי לה ואסוריה

**ניתנייה** ברישא כי היכי דנשמע מינה

**דאסורות** עלה קאי ולא תיסק אדעמין

**למישרי** ולומר דכי קתני כולן אסורות

**כשאין שם אמלעים: הכי השא**.

**זכה**הי לא איטריך ליה לפרושי דלף

**ע"ג** דמתניתין כולה בשאין שם אלא

**שמים** בכל כת לא תיסק אדעמין דאי

**הוה שם אמלעים** לא הוה תני כולן

**אסורות** דכיון דמנא קטנה ידידה

**לאיסורא** ואשמעינן דקרי לה גדולה

**כ"ש** אמלעים דקשישא מיניה אלא כת

**שניה** דכי לא תנא לא איכא למימר

**דמתניתין** בשאין שם אלא גדולה

**וקטנה** אבל אמלעים לא הוה קרי

**לה גדולה** אם איתא דאיכא אמלעים

**ואכולוהו** קאי אסורות ליתנייה זכההי

**ונשמע דלף** היא אסוריה דלא נטעי

**לאוקמא** בשאין שם אמלעים: והרי

**פסח וכו'** ופליגי. דאיכא למ"ד לימים

**מאלעים** נמי קרי פני הוואיל וש

**מאחר** ממנו: **הסם בלישנא דעלמא**

**פליגי**. דמאן דאסר לאו משום

**דסבירא** ליה דכל שיש מאחר ממנו

**קרי פני** אלא משום דמשמע ליה

**בשאין בני** אדם מיפני פיסחא קאלמר

**שיהא** הפסח פנוי פונה ועוצר:

**מתנ"י** **הוא אסור** בקרובותיה.

**דשויהו** עליה חסיה דליסורא

**זכוראלתו: ומותר** בקרובות קטנה

**וכו'**. שאין אמה נאמנת עליה ואף

**היא** אינה צריכה גט דאי צעיא גט

**הויא** לה גרושתו <sup>ו</sup> ואסר בקרובותיה:

**קטנה**. הבת: **גדולה**. האם:

**גב' וצריכא**. לאשמעינן זכולוה דמי

**שאסר** עצמו בדביורו נאסר ומי שלא

**אסר** בקרוביו משום דליהו שקורי משקר

**וגזר**א לא איכפת ליה אם אסר עצמו

**בקרובותיה** חנם: **ומקרי ואמר**. קדשתיה ואע"ג דלא קדשה:

**אבל איכי**. כי אמרה קדשתי דאסרה נפשה

**אכולי** עלמא עד שיתן לה גט אי לאו דקיס

**לה הוה אמרה** ונתסר אייה על פיה בקרובותיה

**ואפי'** לא נתן לה גט: **מדרבנן הימנו**. רבנן

**לאמנה** על הבת ותהא צריכה גט ותאסר

**בקרובותיו**: **כופין**. ליתן לה גט: **לא כופין איכא** כו'.

**דאין** צריכה ממנו גט דהא קתני מותרת

**בקרוביו** ואי צעיא גט הוה מיתסרא

**באחיו** דהויא לה גרושת אחיו: **ואלא**

**אסיפא**. דלמרה קדשתי דצעיא גט:

**לחיי**. שצריך בקשה לאסור עצמו

**בקרובותיה** כדי להסירה לישא הוואיל

**ואין חפץ** זה: **ושמעטפא דרב** ו**שמואל**

**אהדרי אסמר**. לא לחלוק זו על זו

**באו** אלא להוסיף האחרון מה שלא

**פירש** הראשון: **ואם נתן מעלמו**. בלא

**בקשה** כופין אותו ליתן כתובה דגלי

**דעמיה** דקדשה וארוסה יש לה <sup>ו</sup> כתובה:

**שניהם מודים**. לדברי העד: **מהו**. הא <sup>ו</sup>

## סה.

תוספתא, פ"ד, הלכה ט"ז, הלכה ט"ז

**ואם נתן גט מעצמו** כופין אותו ליתן

**להכי** כתב לה דאי כתב לה א"כ מאי

**מבקשין** שיך למימר הכא <sup>ב</sup> אלא ש"מ דמיירי

**הכא** דלא כתב לה כתובה ואפ"ה קאלמר

**כופין** אותו ליתן כתובה וצפרק

**הכותב** (כתובות פט:): **דצעי** אלמנה מן

**האירוסין** יש לה כתובה או אין לה

**כתובה** היה יכול להוכיח מהכא אבל

**לא ראה** <sup>ו</sup> שהרי לא ראה להוכיח

**מהאמוראין** כי אם מן המשנה ה':

**לא**

**התם** תנא קטנה דידה לאיסורא והוא

**הדין** להך דקשישא מינה הכא אם

**איתא דאיכא** ניתנייה אמר ליה <sup>ב</sup> רב

**הונא** בריה דרב יהושע לרבא הא

**פסח** דכי כת אחת דמי ופליגי אמר ליה

**התם** בלישנא דעלמא קמיפלגי מר

**סבר** עד פני הפסח עד קמי פיסחא ומר

**סבר** עד דמיפני פיסחא:

**מתנ"י** <sup>ג</sup> **האומר** **»לאשה** קדשתך והיא

**אומרת** לא קדשתי הוא אסור

**בקרובותיה** והיא מותרת בקרוביו <sup>י</sup> **היא**

**אומרת** קדשתיך והיא אומרת

**קדשתיך** הוא מותר בקרובותיה והיא

**אסורה** בקרוביו יקידשתך והיא אומרת

**לא קידשת** אלא בתי הוא אסור בקרובות

**גדולה וגדולה** מותרת בקרוביו

**הוא מותר** בקרובות קטנה וקטנה

**מותרת** בקרובות קטנה וקטנה מותרת

**בקרוביו** הוא מותר בקרובות גדולה

**וגדולה** אסורה בקרוביו: **גב' האומר**

**לאשה** קדשתך וכו': וצריכא דאי

**אשמעינן** גביה ידידה משום דגברא לא

**איכפת** ליה ומיקרי אמר אבל אייה אימא

**אי לאו** דקים לה בדיבורה לא הות

**אמרה** וליתסר איהו בקרובותיה קמ"ל:

**קידשתך** והיא אומרת וכו': הא תו

**למה** לי איצטריך ס"ד אמינא מדאורייתא

**הימניה** רחמנא לאב <sup>ב</sup> **מדרבנן**

**הימנוה** לרידה ותיתסר ברתה בדיבורה

**קא משמע** לן: קידשתי את בתך

**וכו':** הא תו למה לי איירי דתנא הא

**תנא** נמי הא איתמר רב אמר כופין

**אמר** כופין ושמואל אמר מבקשין

**אהייא** אילימא ארישא לאו כופין איכא

**ולא** מבקשין **איכא** אמר לא ניהא לי

**דאיתסר** <sup>ג</sup> בקריבה אלא שמעתתא

**אהדרי** איתמר **»אמר** שמואל מבקשין

**ממנו** ליתן גט אמר רב יאם נתן גט

**מעצמו** כופין אותו ליתן כתובה

**איתמר** נמי אמר בר אדא אמר רב

**המנונא** אמר רב כופין ומבקשין

**ממנו** ליתן גט: **ומקרי ואמר**. קדשתיה

**ואע"ג** דלא קדשה: **אבל איכי**. כי אמרה

**קדשתי** דאסרה נפשה אכולי עלמא

**עד שיתן** לה גט אי לאו דקיס לה הוה

**אמרה** ונתסר אייה על פיה בקרובותיה

**ואפי'** לא נתן לה גט: **מדרבנן הימנו**. רבנן

**לאמנה** על הבת ותהא צריכה גט

**ותאסר** בקרובותיו: **כופין**. ליתן לה גט:

**לא כופין איכא** כו'. **דאין** צריכה ממנו גט

**דהא** קתני מותרת בקרוביו ואי צעיא

**גט** הוה מיתסרא באחיו דהויא לה

**גרושת** אחיו: **ואלא** אסיפא. דלמרה

**קדשתי** דצעיא גט: **לחיי**. שצריך בקשה

**לאסור** עצמו בקרובותיה כדי להסירה

**לישא** הוואיל ואין חפץ זה: **ושמעטפא**

**דרב** ו**שמואל** אהדרי אסמר. לא לחלוק

**זו על זו** באו אלא להוסיף האחרון מה

**שלא** פירש הראשון: **ואם נתן מעלמו**.

**בלא** בקשה כופין אותו ליתן כתובה

**דגלי דעמיה** דקדשה וארוסה יש לה

**כתובה**: **שניהם מודים**. לדברי העד: **מהו**.

**הא** <sup>ו</sup> דתניא אין חוששין משום דלא מהימן

**הוא** והא הימנוה או דלמא משום דאין

**קדושין** חלין בלא עדים וילף דבר דבר

**מממון** <sup>ט</sup> כמיז בעריות ערות דבר (דברים

ד) ובממון כמיז על פי שני עדים יקום

**דבר** (שם יט): **אין ולא**. לא היה

**מחזיק** בדבריו לא לאסור ולא להיתר

**פעמים** שאמר הן ופעמים שאמר לאו

**ורפיא** בדידה ולא היתה מוחזקת הוראה

**זו בידו: איסמר נמי**. לא גרסינן נמי: ואי

**ליכא** עדים. ואפי' מודה אמאי אסור

**בקרובותיה** ע"פ עצמו הלא

**אין** קידושין אפילו לדבריו דאי נמי <sup>ט</sup> אמר

**בעד** אחד הוו קידושין בשניהם מודים

**היכא** דאין עד אחד לא <sup>ו</sup> אמרת דעד

**אחד** חשיב לחיזי שבועה דיבני

**ממונות** <sup>י</sup> הלכך בעררה נמי חשיב להחקיים

**קידושין** בפניו ובלבד שיהו שניהם

**מודים: אלא** לאו **צעד** אחד. וקתני

**הוא** אסור בקרובותיה אלמא זה שמודה

**לו** נאסר דחשיב לאיתפוסין קדושין

**קמיה: קידשסיה** בפני פלוני ופלוני. <sup>י</sup> דהוו

**להו** קידושין גמורין לכל דבריו וגאלמן

**הוא** לאסור את עצמו: **ולגה** עמו

**בפונדקי**. ואפי' לאחר זמן: אי דאיכא

**עדים**. דנתקדשה בזיאה: **אלא** לאו

**צעד** אחד. ושניהם מודים:

**אמרין**

### עין משפט

**נר מצוה**

**עו** א מיי' פ"ט מהל'

**אשות** הלכה טו סמג

**עשין** מזה טוש"ע אה"ע ס"ר

**מזה** סעיף א:

**עו** ב מיי' שם טוש"ע שם

**סעיף** ב:

**עו** ג מיי' שם טור ש"ע

**שם** סעיף ג:

**עט** ד מיי' שם טוש"ע

**שם** סעיף ד:

**פ** ה מיי' שם הלכה טז

**טוש"ע** שם סעיף ו: